

PUCKSTAUI

HuovinTaigan leirilehti 25.2.2005

Numero 3

Pääkirjoitus

Tänne polkumme johtaa, luokse leirinuotion

Kuva: Tauno

Olemme kokoontuneet HuovinTaigalle erilaisia polkuja pitkin, kuten esi-isämme aikoinaan. Peuranpolkuja pitkin on kävelty yhteen, tulen äärelle tarinoimaan, laulamaan, viihtymään, pelaamaan ja leikkimään. Vähitellen polut levenivät metsäteiksi ja sellainen lie-nee Huovintiekin ollut. Reilut sata vuotta sitten luotiin uusi tapa kulkea, rautatie, Turku-Toijala -rata, tässä leirin lähellä. Toisen maailmansodan aikana näiltäkin alueilta kuljetettiin hiekkaa junan kanssa Turkuun. Me olemme saapuneet tänne uusia, leveitä ja päällystettyjä polkuja pitkin. Armon vuonna 2005 meidän hevosemme

ovat etu-, taka- tai nelivetoisia autoja.

Suunnistamme ja liikumme paljon metsissä. Monissa partiolauluissa on polkuja. Ja miksi nyrpeä oisitkaan, jos polku pitkäkin lie? Netistä hakusanalla polku löytyy luontopolkuja, teknologiaan liittyviä asioita, luontokuvauksen yhdistys ja Polkuohjelma, jonka kautta me kaikki olemme ilmoittautuneet tällekin leirille. 2000-luvulla olemme siirtymässä uusille poluille, internetiin. Sieltä voimme löytää monenlaisia polkuja. Vaikeudet ovat samoja kuin suunnistuksessa; mitä polkua pitkin pääsen parhaiten seuraavalle rastille? Voi tulla vääriä

valintoja ja eksymisiä, mutta vain lähtemällä voi löytää uutta.

Uskon, että jokainen meistä löytää leiriltä uusia polkuja; uusia partioystäviä, partiotaitoja, elämysten ja muistojen polkuja. Asioita, jotka saavat meistä ilon ja hymyn kumpuamaan. Niitä, jotka ovat niin ominaisia partiolle ja partiolaisille. Sitä, mitä muut eivät aina ymmärrä.

"Me etsimme elon parhainta, Pyhän Yrjänän kulkien teitä. On partioviirimme viittana, joka oikeaan johtaa meitä. Sydän altisna tahdomme palvellen, ain kuunnella käskyä kaikkeuden."

Tuikka Matiaksentytär Savunen kirjuri

Liiku, niin et palele

Partiolaiset tietävät, miten pysyä lämpimänä pakkasella. Luovuus on valttia tälläkin leirillä.

Sauhulassa leiriläiset hyödyntävät leirialuetta lämmittelyyn. Alaleirin takana on jyrkkä rinne, jota voi juosta vauhdilla ylös ja alas.

– Parasta on juosta kovaa alas ja kaatua alarinteessä, kertovat Charlotte Laine, Emmi Pahikkala, Satu Ruusunen ja Reetta Järä Maskun Hemmingin Tyttärinä.

He ovat juosseet mäen edestakaisin ainakin kolmekymmentä kertaa leirin aikana.

Tyttöjen mukaan ei kannata pysyä paikallaan eikä, tunkea liian useita sukkiakenkiin, jollei halua palel-

la. Sauhulassa on keksitty myös toinen uusi laji: pulkalla hiihto. Maskun Hemmingin poikien Anton Suominen on hionut tekniikkaansa ensimmäisestä leiripäivästä alkaen. Myös muutamat muut ovat keilleet uutta lajia.

– Mikä tahansa liikkuminen auttaa pysymään lämpimänä ja on kivaa. Laurentsiakin, Anton virnistää.

Parravahassa pelataan

Alaleirin käyttöön on varattu välineet pesäpallon, kroketin ja mölkyn pelaamiseen sekä frisbee ja palloja. Pelivälineet ovat ensisijaisesti parravahalaisille, mutta muut ovat tervetulleita haastamaan vihreähuivisia. Tornikotkien Juuso Raita ja Niko Luoma

sekä Tornipääskyjen Sonja Heinonen vakuuttavat, että pesäpallo on hyvä tapa pysyä lämpimänä. Lyöjän lisäksi myös tarkkaavaiset vahdit ja syöttäjät pääsevät liikkumaan.

Alaleirissä tarjottu kahvi

on myös Parravahalaisten erikoisuus. Kahvin ja sokeripalojen lisäksi tarjolla on maitopaloja. Laitetaan sokeria? Kuinka monta palaa maitoa?

Kuva: Maija

Kakarlammen salaperäiset ympyrät — napakelkkoja

Heikompa voisi hirvittää.

Kuva: Tauno

Torstiaamupäivällä aurinkoisella Kakarlammella kirmasi Parravahan kyläkunta. Meno oli sen verran rajua, että kylmettyneitä varpaita ei rastilla näkynyt, vaikka jalkojen alla olikin jäätä.

Ohjelmassa oli kelkkailua, pallopelejä ja pulmanratkontaa. Palveluleiri kävi vielä aikaisin aamulla korjaamassa liukualustan kitkakertoimia. Kelkka kulki kovaa ja lämmin tuli.

– Työntäminen oli kyllä aika raskasta, toteaa Henna Takkinen Piikkiön Tammi-partiosta. Riemastuneiden kirkkaisuiden lomassa rastin valvoja oli huolissaan väsyneistä työntäjistä, jotka rojahtivat maahan kelkan keskipuun vielä pyöriessä. Tehtävistä oli mahdollisuus voittaa ploomu omaalle sa-

vulle. Rastilla palkittiin nopeimmat ja ketterimmät.

Ähkiviä rapuja

Huovin pulmat osoittautuivat kiperiksi. Kohmeisten sormien näppäryyttä testattiin kisassa, jossa monta pientä naulaa tuli saada pysymään yhden isomman päällä. Muistipelin voittanut joukkue keräsi mammonaa ja kunniaa. Kovaa kuntoa ja kevyttä akrobatiaa tarvittiin pallopeleissä. Tarjolla oli muun muassa salama- ja hämähäkipalloa. Salamapallo on väkivallaton versio amerikkalaisesta jalkapallosta. Tarjoituksena on saada kolme maalia. Pallo kädessä ei tietenkään saa liikkua. Hämähäkipallossa pelaajat ähkivät rapuasennossa pallon perässä ympäri kenttää. Ideana on saada pallo potkaistua maaliin.

Minne neula näyttää?

Lumiseen metsään kätkeytyt rastit löytyvät Haurukankaan Rajankäynnissä kartan ja kompassin avulla. Pisteellä opitaan suunnistuksen alkeita tai syvennetään jo opittuja asioita. Ohjausta saa rastihenkilökunnalta omien taitojen mukaan. Torstaina kinoksissa kirmailivat Hevonnlinnan vartiolaiset.

Niki Suomisella ja Pekka Hurmeella askelten otto ja suunnan katsominen kompassista näyttivät sujuvan ihan hyvin.

– Seuraava suunta on 43 piirua, pojat huitaisevat neulan osoittamaan suuntaan ja lähtevät harppomaan kohti kuusikkoa. Kompassin osien kertailun ja askelsuunnistuksen jäl-

keen pisteellä päästiin tarkastelemaan karttamerkkejä ja kulkemaan rasti-reittiä. Kartan seuraamista harjoiteltiin tarinan avulla. Rastihenkilökunnan mukaan vartiolaiset ovat olleet ihanan innokkaita. Ja iloisista ilmeistä päätellen suunnistus lähti pisteellä sujumaan yhdellä jos toiselta vartiolla.

Kuvat: Maria

– Aika helppoa on tähän asti ollut, kommentoivat Niki Suominen ja Pekka Hurme Turun Metsänkävijöistä.

Pestissä

Turvagorilla Antti

Kuka olet ja mistä tulet?
Antti Kuisma Mikon Pojista, Somerolta.

Missä pestissä olet ja mitä siihen kuuluu?

Olen mukana turvassa, mutta en tiedä olenko gorilla. Turva päivystää ympäri vuorokauden. Katson, että kaikki sujuu

hyvin ja leiriläiset ovat siellä missä pitääkin.

Mitä leirillä tapahtuu öisin?

Toivon mukaan ei yhtään mitään, vain epäilyttäviltä henkilöiltä kysytään, mihin he ovat menossa. Epäilyttävän henkilön voi tunnistaa vaikka hassusta pähi-neestä.

Mitä tapahtuu, jos leirillä tekee jotain luvatonta?

Et halua tietää. Kiristys, uhkaus ja lahjonta ovat hyviä kurinpitokeinoja.

Mitä hevonen tekee turvalla?

Syö ja juo sekä tökkii liian lähellä olevia ihmisiä.

Kuva: Tauno

Vikkelää palvelua ja hyvää kahveeta

Maukkaan lounaan jälkeen tai kylmänä iltana on mukava käydä nauttimassa kuppi kuumaa.

Kestikievareita perustettiin keski-ajalla kuninkaan antamasta määräyksestä. Kievareita tuli olla kahden ja puolen peninkulman välein. Niiden tehtävänä oli kyydittää kuninkaita ja virkamiehiä seuraavalle kievarille tai lähimaastoon ja kestitä vieraita.

Heti ensimmäisenä leiripäivänä Huovin torille avattiin

Kestikievari. Siitä on tullut suosittu tankkauspaikka. Palvelu on nopeaa, ruuhka-aikanakin jonottaminen kestää noin viisi minuuttia. Tunnelmaa luovat katos- ta roikkuvat tuikkulyhdyt. Taustalla soi tietenkin leirin biisi Huovin Taigaa. Tarjolla on kahvia, kaakaota, leivonnaisia, pitsaa ja karkkia sopuhintaan. Herkkuja myydään ilman voittoa. Alle kahdella eurolla saa makeaa mussuteltavaa ja kupillisen kuumaa kaakaota tai kahvia.

Lähimaaston tukkumyymälät on jo tyhjennetty leirillä myytävistä karkeista. Kievarin henkilökunta toivoo, että karkkipussien hamstraaminen lopetettai- siin, jotta jonon viimeinenkin saisi suun makeaksi.

Kestikievarin henkilökunta

halua antaa hieman piritystä paleleville leiriläisille. Mainitsemisen arvoinen on erityisesti Kestikievarin loistava leivonnaisvalikoima. Pullat ja viinerit ovat aina tuoreita, parhaassa tapauksessa suoraan uunista tuotuja. Vaihtorahan kanssa oli aluksi pikkuisen ongelmia, koska setelit ovat olleet suosittua taskurahaa. Kestikievari on avoinna 12.45–13.30 ja 17.30–21.00

Kuva: Tuomas

Testaa leirin parhaat villasukkavinkit!

Sukkahousuista löytyy ratkaisu mihin tahansa arjen pulmalliseen tilanteeseen. Talvilleirille ne ovat kuitenkin epäkäytännölliset. Villasukista sitävastoin on moneksi.

Keppiheppa

Villasukka-askartelujen ykkönen on keppiheppa. Heppo on helppo tehdä ja se kulkee kovaa. Valmistusohje: Täytä sukka sopivalta materiaalilla, jos muuta ei ole tarjolla, lumikin käy, ja lisää nilkkaosaan noin metrin mittainen keppi. Sido sukan suu kiinni ja aloita laukkaaminen.

Lisälihas

Sukkamytystä saa helpon huijaushauksen. Kun haluat pöyhistelä lihaksillasi, sujauta mytty paidan hihaan. Huomaa, paikalla on väliä.

Nänäpipo

Talviteltassa nukkuessa nenälle voi tulla kylmä. Villasukasta saat helposti yönien turvaksi yksilöllisen nenänlämmittimen. Sukan koosta riippuen nenämussy sopii isonenäisemmillekin henkilöille. Sukan paikallaan pysymisen voi varmistaa pään ympäri yltävällä pätkällä lankaa ja

parilla sopivalla solmulla. Huomioitavaa: paremman unenlaadun saat valitsemalla mieluummin puhtaan sukan.

Varanalle

Kotiin jäänyttä uninalle kaipaavia varmasti lohduttaa tieto, että nenäliinoilla täytetty villasukka on suhteellisen mukava halattava.

Namisäkki

Jos kipinävuorossa haluat syödä karkkia ja makeispussi rapisee häiritsevästi, kumoa sisältö villasukkaan ja nauti herkuista äänettä. Muista kuitenkin tarkistaa, ettei sukassa ole reikää ennen kuin kaadat karkit.

Sulotuoksupussi

Onko teltassa tunkkainen ilma? Lainaa keittiöltä kourallinen teepusseja ja sujauta ne sopivan kokoiseen villasukkaan. Sulje sukan suu narulla ja ripusta sulotuoksupussukka sopivaan paikkaan teltan kattorakenteisiin. Ja elämä tuoksu taas hyvälle!

Perinteinen vaihtoehto

Mikäli varpaita alkaa paleltaa, laita villasukka jalkaasi. Se lämmittää.

Puckstauin teille tarjoavat

Päätöimittäjä:

Maija Tammi

Toimitussihteeri:

Maria Skarp

Taittaja:

Tauno Kuisma

Toimittajat:

Anna Meronen,

Inkeri Suominen

Kuvaaja:

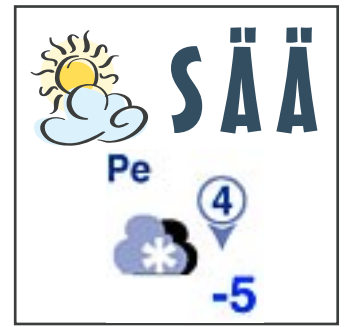
Tuomas Söderman

Sarjakuva:

Juuso Toppari

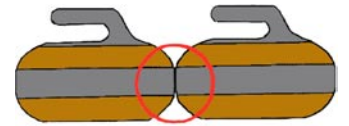
Kylien iltanuotiot

Kuvat: Tauno ja Maria

Maastocurling

Maastocurlingissa käydään kylien välinen taisto. Voittajalle on luvassa mahtava palkinto: Kontolanrahkalta löytynyt aarre. Huhutaan, että aarteen arvo on valtava ja kisan voittava kylä on silloin vahvoilla Huovin-Kisassa.

Kylät rakentavat pelivälineensä itse. Se valmistetaan noin 20 cm korkeasta puupalasta. Kiekkoa saa hioa ja muokata miten haluaa, mutta ulkoreunassa tulee olla noin puolen välin kohdalla suoraa pintaa toiseen kiekkoon osumista varten (ks. kuva). Kahva on valinnainen. Kylä voi - ja se kannattaa - tehdä itselleen myös harjoituskiekon.

Ohjelma

Teema: Huovinlinko

- 6.30 Heräily
- 7.30 Aamutoimet
- 8.00 Aamupala
- 9.00 Ohjelma-aika 3
- 12.00 Lounas
- 13.30 Ohjelma-aika 4
- 16.30 Päivällinen
- 18.00 Savun aikaa
- Tehtäväkäsky 3
- 19.00 Tiimikokoukset
- 19.30 Iltapala
- 20.00 Suuri iltanuotio
- 22.00 Iltatoimet
- 22.30 Hiljaisuus

Menovinkit ja Juarut

Luotettavien tietolähteiden mukaan karkkipapereista ei kasva mitään. Niitä ei siis kannata kylvellä maahan, päinvastoin. Huhupuheiden mukaan kievari saattaa sulkeutua, ellei roskaaminen lopu.

Napakelkkapiteen villaponchotytöllä on kenties salarakas vihreähuivisten joukossa. Pari on havaittu yhdessä keittiön kulmilla.

Vainiolla on 11 vaimoa.

Aleksi nukkuu alasti?

Vaakun Vartijoiden Tero bongattiin eilen kolmen naispuolisen henkilön seurassa!

Harmaahuiv., kiharatukk. kitaraa soittava söpöliinipoika, voidaanko sopia tarkemmin niistä yksityiskitaratunneista? nimim. Tähtisilmä

Kannattaa viimeistellä lumilintojen varustukset nopeasti, sillä katapultin ammuksia on mukavampi ottaa vastaan muurin suojassa.

Huovintorin Sadonkorjuu-pelin top 5

Mikko H.	TuMe	Hevonlinna	105p
Emma	Tups	VarKkaansaar	98
Milla	TaLi	VarKkaansaar	96
Laura	NHlPk	Hevonlinna	89
Noora	LiPi	VarKkaansaar	88

Kuulutukset

Tänään on perjantai, 25. helmikuuta, kolmas leiripäivä.

Huovinhalli tarjoaa lounaaksi metsämiehen satumasoppaa. Päivällisellä saadaan kiusata lintuja. Päivän nimipäiväsankareita ovat Tuija ja Tuire.